

שקלים דף ו (וסוף ה:)

הלכה ב:

3 מקרים שבהם תרם מחצית השקל ממעות שכבר הוקדשו.

המקרה	מהי ההלכה/מה עליו לעשות
חבירו שולחו להיות שליח להביא שקלו והוא נותן בעד עצמו	אם כשתרם שקלו, כבר נתרמה התרומה, הוא מעל כי כבר תרמו את הלשכה על דעת מי שעוד לא נתן
שוקל שקלו ממעות שהוא כבר הקדיש לבדק הבית	הוא עובר על איסור מעילה בשעה שנקרבה הבהמה שאותה קנו ממעות אלו כי באותו רגע הוא נהנה מההקדש
שוקל שקלו מכסף מעשר שני או דמי שביעית	יקנה פירות בשווי מחצית השקל (שקל של אותה תקופה) ויאכל אותם בקדושת מעשר שני או שביעית

גמרא.

ניסוח שונה למקרה 2 ששבו יש מחלוקת: אגן תנינן

אם קרבה הבהמה
ותניי דבית רבי אם נתרמה התרומה

שיוד תנא דבי רבי לדעת תנאית: אמר רבי לעזר מאן תנא אם קרבה הבהמה? רבי שמעון דרבי שמעון
אומר מיד היה מקבל מעותיו הכהנים זריזין הן

קושי על מקרה 1: וקשיא אילו הגונב עולתו של חבירו ושחטה סתם, סתמה לא לשם הבעלים הראשונים מכפרת?

תירוץ: אמר רבי יודן תיפטר במסויים

חיזוק לתירוץ: משל בית רבן גמליאל שהיה מתכוין ודוחפו לקופה

שאלה: וחש לומר שמא לשיריים הן נופלין וכי יש מעילה בשיריים? אלא כרבי מאיר דר"מ אמר מועלין בשיריים?

תירוץ: עוד היא במסויים (וברור שלא יהיה נכנס לשיריים) משל בית רבן גמליאל שהיה מתכוין ותורמו לשמו

קושי על מקרה 1 ו 2: למה בכלל יש איסור מעילה כאן? מה נהנה? מצוות לאו להינות ניתנו!
תירוץ: אמר רב אבין בשם רבני בבל: מכיון שבית דין ראויין למשכן ולא מישכנו כמי שנהנה

שאלה על מקרה 3: כתיב **אִךְ כִּכּוּר אִשֵּׁר יִכְכּוּר יְיָ כִּכְוֵהוּ אֵל אִשֵּׁי אוֹתוֹ** כל שהוא קודש אין קדושה חלה עליו (אין קדושה חל על קדושה) כיצד הוא עושה?

תשובה: מביא סלע של חולין ואומר מעות מעשר שני בכל מקום שהן מחוללין על סלע זו ואותן נתפסין לשם שני והשאר נעשין שקלים

בית שמאי	בית הלל	
מותרן נדבה	מותרן חולין	הרי אילו לשקלי
מותרן חולין		שאביא מהן שקלי
מותרן נדבה		אילו לחטאתי
מותרן חולין		שאביא מהן חטאתי

אמר רבי שמעון מה בין שקלים לחטאת אלא של שקלים יש להן קיצבה ולחטאת אין לה קצבה?
רבי יהודה אומר אף לשקלים אין להן קיצבה

המכנס מעות כו'

רבי חזקיה ר' ביבי בשם רבי לעזר
במכנס פרוטרוט אבל באומר "אילו"
כל עמא מודיי שהמותר **חולין** (כי הוא יודע שיד
כולם שווה ואינו יכול להרבות)

רבי יוסה בשם רבי לעזר
במכנס פרוטרוט אבל מלא ידו
כל עמא מודיי שהמותר **נדבה** (כי היא ידע כמה
הוא מפריש ובכל אופן הפריש – כנראה התכוון
לתת את השאר לנדבה)

חיזוק ממשנתינו לדעת רב ביבי שמותר חולין : דתנן אמר רבי שמעון מה בין שקלים לחטאת אלא שהשקלים יש להן קצבה ולחטאת אין לה קצבה

ר' יוסי – מדובר במקרה של מכנס פרוטרוט –
 וכבית הלל שלדבריו יש חילוק בפרוטרוט
 בין שקלים לחטאת באומר "הרי אלו"
 ר' חייא – מדובר במקרה של "אלו לשקלי" כי
 רק במקרה זה יש הבדל בין חטאת לשקלים (גם
 לדברי בית שמאי (כי בשאר המקרים במשנה –
 בפרוטרוט, ב"ש אומרים שההלכה דומה בחטאת
 ובשקלים)

קושי על ר' יוסי ממשנה : והא תנינן מותר שקלים חולין תירוץ : פתר לה במכנס פרוטרוט וכבית הלל

שאלה : המפריש שקלו וסבור שהוא חייב ונמצא שאינו חייב לא קדש. המפריש שנים וסבור שהוא חייב שנים ונמצא שאינו חייב אלא אחד אותו השיני מה את עבד ליה?
תשובה : נישמעיינה מן הדא הפריש חטאתו וסבר שהוא חייב ונמצא שאינו חייב לא קדשה הפריש שתי וסבור שהו' חייב שתי ונמצא שאינו חייב אלא אחת אותה השנייה מה את עבד לה אלא רועה ה"נ אילו לנדבה

קושי : היאך אתה אומר "אילו לנדבה" – כלומר איך אפשר לערוך השוואה כשכבר אמרנו שיש הבדל בין חטאת לשקלים?

קושי : ר' יוסי אמר : דאינון אמרין מניין שהפסח משתנה לשם שלמים? תלמוד לומר **אם מן הפסח קריט זככה שלמים** כל שהוא מן הצאן בא שלמים. התיבון הרי עולה מן הצאן?

למה לא?	אם מן הפסח קריט זככה שלמים
עולה	דבר שאינו בא אלא מן הצאן יצאת עולה שהיא באה אפילו מן הבקר
אשם	מן הפסח דבר שהוא בא מכל הצאן יצא אשם שאינו בא אלא מן הכבשים בלבד

קושי על התירוץ לאשם : הרי "מן" בא למעט ולא לרבות?

תירוץ : אמר רבי מנא הכא נמי מן למעט מיעוט שאינו בא בן שתי שנים ומיעוט שאינו בא נקבה וגבי אשם נמי מן למעט הוא שאינו בא אלא מן הכבשים בלבד

קושי : התיבון והכתיב **ואם מן הפסח קריט מן הכשבים או מן העזים מעתה מותר הפסח בא עולה?**

תירוץ 1 : אמר רבי אבון משנין דבר שהוא לאכילה לדבר שהוא לאכילה ואין משנין דבר שהוא לאכילה לדבר שאינו לאכילה

תירוץ 2 : אמר רבי יוסי בי רבי בון משנין קדשים קלים לשם קדשין קלין ואין משנין קדשים קלין לשם קדשי קדשים